Τηλεφωνική και ημερήσια, ήταν η επικοινωνία με τον Τ. «39+1» Α. Εκεί που πήγαινε να ολοκληρωθεί, διεμήφθη ο εξής διάλογος :

- Ξέρεις Νικόλα, τι θα ήταν όμορφο να γράψεις;

- Τι ρε Τάσο;

- Κάνε ρε μπαγάσα, έτσι ένα μικρό αφιέρωμα, για τους νυκτερινούς Ελληνικούς αγώνες, που δεν πρόκειται να ξαναζήσουμε.

- Τι ωραία ιδέα ! αποκρίθηκα, και ιδού:

Δεν υπήρχε περίπτωση ένα Ελληνικό ράλυ που σεβόταν τον εαυτό του να μην είχε έστω και λίγο από νύκτα. Τις δεκαετίες του 50 και του 60, ήταν κάτι μοιραίο, αφού για να διανύσεις τα 1.400 τόσα χιλιόμετρα ενός Φθινοπωρινού, ή τα διπλάσια ενός «Ακρόπολις» χωρίς φυσικά ανάπαυση, ή έστω με ελάχιστες μικρές διακοπές, δεν υπήρχε περίπτωση να μην οδηγήσεις βράδυ ή βράδια.

Αργότερα, την δεκαετία του '70 η νύχτα έγινε βασικό στρατηγικό στοιχείο της σχεδίασης ενός ράλυ. Στις μέρες μας αποτελεί πια ατραξιόν, αφού όταν γίνεται μια νυκτερική ετάπ στο Δ.Ρ.Α ξοδεύονται μεγκαμπάιτς για την προβολή της.

Μάιος 1965. Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Νυκτερινή εκκίνηση ΙΓ' Δ.Ρ.Α. Κι όπως έγραφε, τότε, ο Στρατής Τσίρκας στην Χαμένη άνοιξη για την Αθήνα:

Η πιο ανοικτή πόλη του κόσμου

Τότε όμως ήταν καθεστώς και δεν απαιτείται πολύ φαντασία, για το τι θα σήμαινε να περάσεις στο τέλος της δεκαετίας του '50 το αυχένα της Κατάρας μεσάνυχτα με λάσπη, σε ένα κομμάτι που δεν έβγαινε με τίποτα. Την επόμενη δεκαετία δεν αρκούσε το θάρρος, η

τέχνη και η τύχη για να βγάλεις στην Καστανιά την συνήθως ομιχλώδη Ζωοδόχο Πηγή, ενώ στα τέλη της δεκαετίας του '70, ούτε ο αποφασισμένος Rohrl δεν έβγαζε το Πολυδένδρι - Ελατοχώρι (32 χλμ σε 24' παρακαλώ), μέσα στην ανοιξιάτικη αλλά βαριά νοτισμένη Μακεδονίτικη νύχτα.

Έτσι οι νύχτες, έγιναν αφενός ένα αναπόσπαστο κομμάτι των ελληνικών αγώνων ράλυ, αφετέρου σμίλεψαν το προφίλ του Έλληνα ράλυμαν.

Ακολουθούν άλλες 18 μαυρόασπρες εικόνες από εκείνες τις νυκτερινές εποχές με τις ιστορίες τους.

Ξημερώματα Πέμπτης 26 Απριλίου 1956. Ο **Τζών ους** με συνοδηγό τον μηχανικό του **Κώστα Γαλάνη**
, εκκινούν από το Παναθηναϊκό στάδιο για το
Δ' Δ.Ρ.Α.
Μετά από 2.406 χιλιόμετρα και μια ολονυκτία έφεραν την λευκή οκτακύλινδρη Chevy στην δεύτερη θέση μεταξύ των Ελληνικών πληρωμάτων, πίσω από το Auto Union του Νίκι Φιλίνη και στην τέταρτη γενικής πίσω από την Panar του R. Fabre και μπροστά από το 203 του Guiraud. Ήταν η πρώτη φορά που το Δ.Ρ.Α. συγκέντρωσε περισσότερες από εκατό συμμετοχές.

Νυκτερινή εκκίνηση του ΙΓ' Δ.Ρ.Α. ('65). Ο χαμογελαστός **Γιώργος Ραπτόπουλος** με τον
M. Smith
εκκινούν αργά την νύκτα από την Δ. Αρεοπαγίτου. Μετά τις εντυπωσιακές επιδόσεις του οδηγού τις δύο προηγούμενες χρονιές και σε έναν αγώνα που αποδείχτηκε εκατόμβη για τα Ελληνικά πληρώματα, δεν κατάφεραν να τερματίσουν. Λίγες εβδομάδες αργότερα επιχείρησαν πάλι μαζί στο ράλυ της Πολωνίας. Εγκατέλειψαν από έξοδο, σε ένα γεφύρι κατά τη διάρκεια νυκτερινής ετάπ.

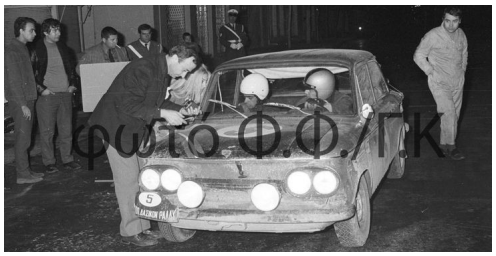
Νοέμβριος '66. Δεύτερο Βαλκανικό ράλυ. Το πρώτο είχε τελεστεί τον Ιούνιο του '65 στη Βουλγαρία. Το είχαν κερδίσει οι **Σταύρος Ζαλμάς** - **Σάντης**

Αποστολίδης

.

Ήταν η πρώτη νίκη ελληνικού πληρώματος εκτός Ελλάδος. Το δεύτερο έμελλε να κριθεί στην τελευταία απλή του αγώνα. Ήταν σφιχτή και χρειαζόταν όλες τις γνωστές συνταγές που χρησιμοποιούσαν τότε τα πληρώματα για να βγάλουν ένα τέτοιο κομμάτι.

Οι Στ. Ζαλμάς - Λεωνίδας Αναγνώστου φτάνουν ακαπέλωτοι στις πύλες του Παναθηναϊκού στάδιου, αντικρίζουν την καρώ σημαία και παίρνουν αγώνα και πρωτάθλημα. Αριστερά διακρίνονται ο Μπάμπης «θείος» Διαμαντόπουλος πρώτη πένα του «Βολάν» και ο Στράτος Δούκας, αντιπρόσωπος της Β.Μ.C. τότε στην Ελλάδα.

Νοέμβριος '70. Πολύ κοντά στον τερματισμό του **Δασικού** έφθασαν οι **Νίκος Ζουμπρούλης** – **Γιάννης Μπελέγρης**

. Ήταν το τελευταίο πλήρωμα που εγκατέλειψε σ' εκείνο τον μεγάλο και δύσκολο αγώνα. Στην εικόνα φτάνουν στο κοντρόλ του Βόλου με παράταιρα ελαστικά και περίεργα κάμπερ στο ταλαιπωρημένο με ξηλωμένο το ύφασμα του ουρανού NSU τους. Στα αριστερά ο χρονομέτρης Σιδερής και δίπλα του η Πέγκυ.

φωτο Φ.Φ./Γ.Κ

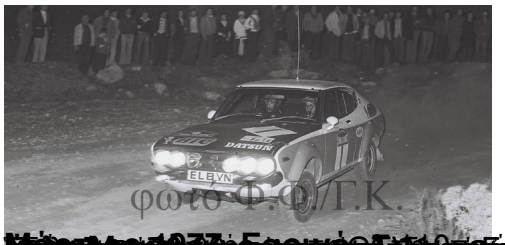

φωτο Φ.Φ./Γ.Κ

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ

φωτο Φ.Φ./Γ.Κ

φωτο Φ.Φ./Γ.Κ

φωτο Φ.Φ./Γ.Κ

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ.

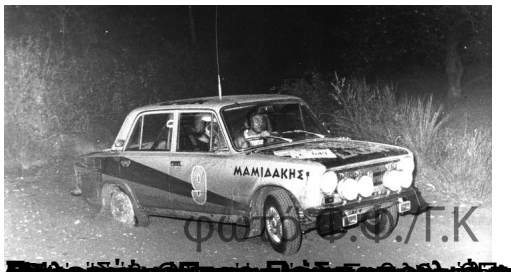

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ

φωτό: Τάσος Αρωνίτης

φωτό Φ.Φ./Γ.Κ

ΜΑΜΙΔΑΚΗΣ
φωτο Φ.Φ./Γ.Κ.

Chris
Chris
φωτο Φ.Φ./Γ.Κ.